

Zoeken naar zin

Bij het lezen van Prediker 1 komt zomaar een psalmregel boven: 'Zou 't mensdom dan vergeefs op aarde zijn geschapen?' Je zoekt naar de zin van het leven, maar in plaats van antwoorden komen vragen bij je boven. Heeft het leven zin? Want wie redt zijn ziel van het graf?

Ik schrijf deze bijbelstudie in een tijd waarin het coronavirus om zich heen grijpt en onbeheersbaar lijkt. Dingen die voor ons uiterst kostbaar zijn, blijken buitengewoon kwetsbaar te zijn. En je vraagt je af: heeft alles wat we doen en laten zin? Is alles tevergeefs? We zoeken naar zin en laten ons bij de hand nemen door Prediker 1.

Alles is even vluchtig. Dat geldt van grote woorden, kleine wonderen (als die al bestaan) waar je zomaar overheen kijkt. Het is een en al vluchtigheid (Pred. 1:2). Met deze observatie begint Salomo dit bijbelboek. Apart trouwens – en tegelijk heel herkenbaar – dat Salomo zijn boek begint bij dat wat hij waarneemt. Apart, want in veel bijbelboeken is dat anders. Profeten beginnen met een woord van hogerhand, evangelisten schrijven direct aan het begin van hun

LEZEN

Prediker 1:1-18
Filippenzen 2:5-11

ZINGEN

Psalm 89:19
Psalm 17:3
Psalm 39:3,4
Psalm 119:9 en 25
Weerklank 436:1, 2

Wat er geweest is, dat zal er weer zijn.
Wat er plaatsvindt, dat zal weer plaatsvinden.
Er is niets nieuws onder de zon.

Prediker 1:9



evangelie over God, maar Salomo niet. Hij begint direct met een dwarsdoorsnede van zijn tijd. Wie zorgvuldig leest, herkent niet alleen het verleden, maar ook het heden. We dachten ook in onze tijd dat alles maakbaar en beheersbaar was. Totdat ineens het tegendeel blijkt. Alles blijkt vluchtig te zijn. De woorden van Prediker zouden niet misstaan in een magazine uit de 21e eeuw.

DE KRINGLOOP VAN DE TIJD

Na deze korte analyse van de tijd, stelt Salomo een vervolgvraag: als alles vluchtig is, heeft zwoegen dan wel zin (Pred. 1:3)? Hij geeft zelf heel poëtisch antwoord: de ene generatie gaat en de andere generatie komt. De zon gaat op, de zon gaat onder. De wind draait en draait. Alle rivieren gaan naar de zee, maar toch raakt de zee niet vol en uiteindelijk komt het zeewater weer terug in de rivieren. Na dit indrukwekkende gedicht in Prediker 1:4-7 kan Salomo slechts één conclusie trekken: alle dingen zijn vermoeiend (Pred. 1:8).

Daarmee lijkt ons leven op dat van een hamster in een tredmolen. Zoals een hamster de molen in stapt en laat draaien, zó is onze plaats in de wereldgeschiedenis. We zetten hele stappen en maken soms grote sprongen, maar uiteindelijk schiet het niet op. Je komt er nergens mee. Het is zinloos. En nee, er is niets nieuws. Wat er geweest is, zal er weer zijn. Wat er plaatsvindt, zal opnieuw gebeuren. Er is niets nieuws onder de zon (Pred. 1:9). Veel zinlozer kun je het niet hebben. Het klinkt gewoon fatalistisch.

Waarom Salomo dit schrijft? Zoekend naar zin is het allereerst goed om tot bezinning te komen. Het is nodig om stil te staan, te zien wat er gaande is en te onderkennen wie we zijn. Wie zijn we dan? 'Mensen', zegt de Bijbel. 'Kinderen van Adam', lees ik in Gods Woord. 'Sprinkhanen', zegt Jesaja (Jes. 40:22). We maken hele sprongen, maar indrukwekkend is het allemaal niet. Volken zijn als een stofje op de weegschaal (Jes. 40:15).

Door de tijd te duiden corrigeert Salomo overigens het denken van het oude Israël. De economie draait op volle toeren, alles gaat goed en de bomen van de economie groeien de hemel in. Of God er een plaats heeft? Hij wordt niet genoemd. Ik vind het aangrijpend herkenbaar.

DE ONDERZOEKER

Na een korte analyse van de tijd te hebben gegeven, doet de schrijver in Prediker 1:12 nog eens uit de doeken wie hij is: 'Ik, Prediker, was koning over Israël, in Jeruzalem'. Een oude, joodse uitlegger vermoedt dat Salomo dit bijbelboek op latere leeftijd geschreven heeft. In zijn jonge jaren schreef Salomo het Hooglied, vol van liefde en zinnebeelden. Daarna, tijdens de bloei van zijn koninkrijk, werkte hij aan de Spreuken, om ten slotte – achteromkijkend, het leven taxerend en beschouwend – Prediker te schrijven. Daarmee zou Prediker dan de weerslag zijn van de gedachten van een oude, wijze Salomo, die weet wat het leven te geven heeft én die zichzelf middenin de zinloze leegheid van dat leven is tegengekomen.

Hoe vluchtig alle dingen ook zijn, het weerhoudt Salomo er niet van alles nauwkeurig te onderzoeken. Hij legt zich er met heel zijn hart (dat wil hier zeggen: doelbewust) op toe om met wijsheid alle dingen te onderzoeken en na te speuren (Pred. 1:13). Salomo weegt alle dingen, goed en kwaad. Hij heeft oog voor lijden en voor succes. En nee, blij wordt Salomo er niet van. Verre van dat. Het is een treurige bezigheid die God aan de mensen gegeven heeft. Alles wat onder de hemel plaatsvindt is vluchtig. Het is steeds hetzelfde lege lied, dezelfde holle klanken en loze woorden.

Ineens komt God ter sprake. We lezen er niet overheen. God geeft mensen de opdracht te onderzoeken, bewust te leven. Hoe vermoeiend dat ook is. Het is een goddelijke opdracht om de dingen van dit leven te zien, te doorzien.

EEN VOORLOPIGE CONCLUSIE

Uiteindelijk komt Salomo in vers 14 en 15 tot de conclusie dat alles wat er onder de zon plaatsvindt vluchtig en najagen van wind is. Je doet er alles aan om grip te krijgen en vast te houden, maar de wind laat zich niet grijpen. Je steekt je handen uit, je grijpt, maar je houdt niets vast.

Dát leer je zien als je de tijden peilt en de dingen beschouwt:

je houdt niets vast. We gaan voorbij als een schaduw die verdwijnt (Ps. 39).

Daar komt nog bij dat het kromme niet rechtgemaakt kan worden. Salomo kan met al zijn macht en wijsheid, geen ijzer met handen breken. Wat krom is, wordt niet zomaar recht. We zien het ook vandaag om ons heen gebeuren. Je wilt rechtvaardigheid, maar de wereld is en blijft vol onrecht.

En Salomo? Hij lijkt een radicaal teleurgesteld mens. Teleurgesteld in de wereld, teleurgesteld in mensen. Teleurgesteld in God. Je komt hem bij wijze van spreken gewoon tegen in de 21e eeuw. Misschien hoeft je er niet ver voor te gaan en kom je de teleurgestelde mens al tegen als je een blik in de spiegel werpt.

HERHALING VAN ZETTEN

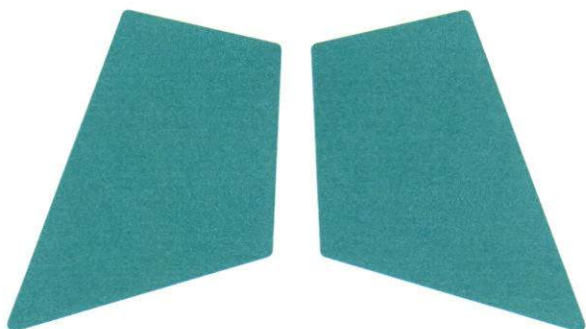
De totale leegheid van het bestaan wordt door Salomo op een aangrijpende en indrukwekkende manier geschilderd. Na zijn voorlopige conclusie in vers 14 en 15 zegt Salomo opnieuw wie hij is en hoe groot zijn wijsheid is. Hij is de slimste mens op aarde, maar zelfs hij komt erachter dat alles – dus ook zijn wijsheid en kennis – het najagen van wind is (Pred. 1:17). Hoewel Salomo werkelijk alles wilde weten (wijsheid, onverstand en dwaasheid) kan hij niet anders dan deze conclusie trekken: het is najagen van wind. Hoe de wind zich gedraagt, laten we in vers 6: ze gaat naar het zuiden, draait naar het noorden, al draaiend en draaiend gaat de wind, en al draaiend keert de wind weer terug. Salomo zegt het met zoveel woorden: ook al dat onderzoeken en overwegen van mij is niets anders dan rondcirkelen in de eindeloosheid van een zinloos bestaan.

HET LAATSTE WOORD

Is dit dan het laatste woord? Moeten we het hiermee doen in deze bijbelstudie over Prediker 1? We zitten na de deprimerende woorden van Salomo misschien allemaal onder in de put. Zoekend naar zin zakken we door al onze bodems heen. Alles is najagen van wind. Alles is lucht en leegte, ongrijpbaar en onbestendig. Wat we vandaag vooral leren is dit: het leven in deze wereld is zinloos zonder God. Daarbij moeten we bedenken dat we nog maar bij Prediker 1 zijn. Het is niet verkeerd om even door te bladeren naar het slot van dit bijbelboek: vrees God (Pred. 12:13)! De laatste woorden uit Prediker geven ons leven richting en wijzen ons op God.

Alles is vluchtig. Hoe ontkom je eraan? Salomo wijst ons op God. Terwijl hij ons op God wijst, wijzen wij elkaar op de Heere Jezus Christus. De Bijbel is meer dan Prediker alleen. We luisteren samen naar Paulus. Paulus, die ons vertelt over Hem, Die in onze leegheid kwam. Christus heeft het niet als roof beschouwd om, hoewel Hij in de gestalte van God was, aan God gelijk te zijn. Hij heeft Zichzelf ontleedigd(!), door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden (Filipp. 2:5-7). Jezus heeft Zichzelf zozeer vernederd, dat Hij de kruisdood stierf.

Zoekend naar zin, komen we ten slotte bij Hem uit, het mensgeworden Woord van God. Als we Hem zien en van Zijn genadig offer leven, worden we opgetild en krijgen we vaste grond onder onze voeten. We zakken door onze eigen bodems van leegheid en vergeefsheid, maar krijgen uitgerekend op die manier vaste grond onder onze voeten: het fundament dat Jezus Christus legt. Door kruis en opstanding heen. Bij Jezus kunnen we terecht met onze leegheid. Opdat Hij ons volmaakt. Zoekend naar zin, leven we uiteindelijk van Zijn volheid. Hij heeft het laatste woord.



Vragen

1. De wind draait en draait (Pred. 1:6).
 - a. Wat roepen deze woorden bij je op?
 - b. In de Bijbel lezen we veel vaker over de wind. Noem een paar teksten die over wind of storm gaan. Wil God ons iets leren door middel van wind?
2. Prediker zoekt naar de zin van het leven en komt tot de slotsom dat het leven zinloos is.
 - a. Hoe bedoelt Prediker dit?
 - b. Welke gevolgen heeft dat voor ons spreken over het doel van ons leven en ons levenseinde?
3. 'Er is niets nieuws onder de zon' (Pred. 1:9).
 - a. Kom je dit in je eigen leven ook tegen?
 - b. Kom je in je eigen leven ook dingen tegen die ook in de Bijbel beschreven zijn? Welke dan? En wat heeft dat ons te zeggen?
4. We leren uit Prediker 1 vooral hoe Salomo de wereld ziet. In Jesaja 40 lezen we hoe God de wereld ziet.
 - a. Welke overeenkomsten zie je tussen deze twee bijbelgedeelten?
 - b. Zie je ook parallellen met onze tijd?
5. Het is een goddelijke opdracht om de dingen met wijsheid te onderzoeken.
 - a. Wat is daar vooral voor nodig?
 - b. Wat lezen we hierover in Psalm 119:97-104?

EXTRA VERWERKINGSVORM BIJ DE BIJBELSTUDIE

TEKST
MARJA KOREVAAR



Marja Korevaar is werkzaam in Pastoraal Diaconaal Centrum De Herberg en is graag creatief bezig.

Aan de slag

KWETSBAAR:

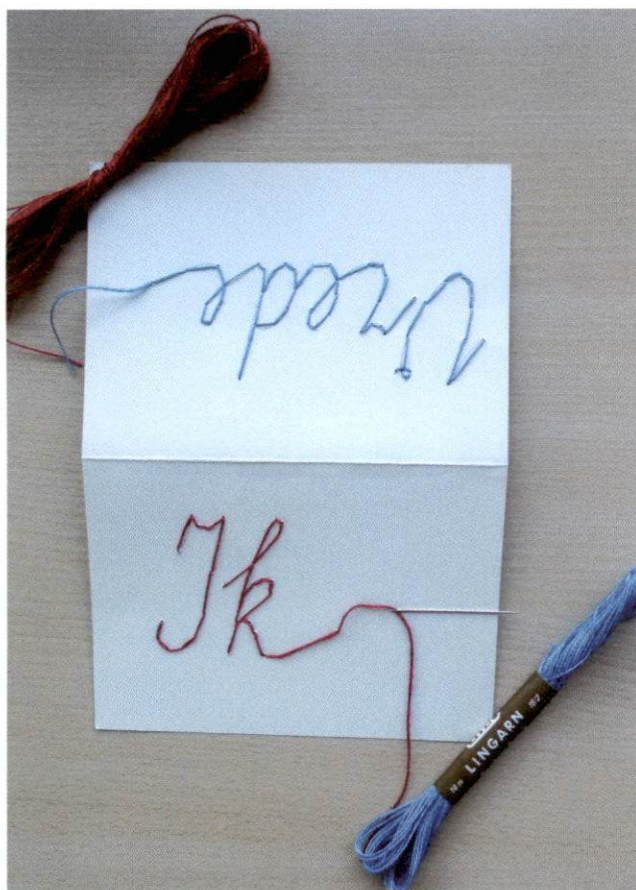
Jouw verhaal

Doe:

Verbeeld jouw verhaal met een rode draad. Denk aan: je ouders, je gezin van herkomst, hoe ziet je huidige leven eruit.

BENODIGDHEDEN:

- Dikker papier A5-formaat
- Naald
- Draad
- Schaar
- Pen



Zijn verhaal

We proberen te ontdekken wat de auteur van Prediker heeft gevormd.

Doe:

Verbeeld zijn verhaal met een blauwe draad en verwerk de informatie uit 2 Samuël 11:1-5 en 14-17, 2 Samuël 12:15-18 en 2 Samuël 12:24.

Lees:

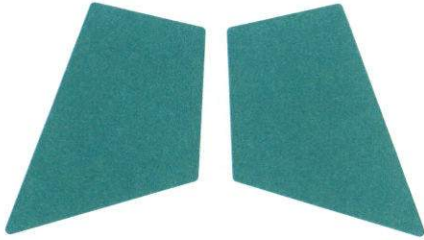
Prediker 1:8-11.

Welke twee dingen zijn nooit voldaan volgens vers 8?

Deel-tijd:

Hoe ga jij om met (social) media? Hoe verhoudt zich dat met 'En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen' (Kol. 3:23).

Stop het kaartje met geborduurde kernwoorden in je bewaarmap (zie meinummer).



Echt genieten!

Mensen blijven kinderen. Hoe groot, hoe klein, hoe sterk of hoe zwak je ook bent. Er blijft altijd iets van een kind in je over. Ik neem u en jullie even mee naar vroeger. Naar een zomers strand. Ik bouwde een zandkasteel. Hoe mooi is dat. Echt genieten!

We komen Salomo opnieuw tegen. Wat hij wil? Echt genieten. Hij onderzocht alle dingen, maar liep tegen leegheid en zinloosheid aan. Is dat het einde van zijn zoektocht? Nee, Salomo zoekt door. Hij zegt in zijn hart: Kom toch! Je zou bijna lezen: Kom nou, dít kan niet waar zijn. Is er dan echt niets te genieten? Salomo gaat op zoek. Vandaag volgen wij hem op zijn zoektocht en worden we meegenomen naar drie dingen: wijn, werk en wijsheid.

WIJN

Salomo loopt de wijnkelder binnen, zoekt een mooie wijn en neemt het ervan. 'Ik onderzocht mijn hart door mijn lichaam te verkwikken met wijn' (Pred. 2:1). 'Hart' betekent hier overigens geen gevoel, maar verstand. Zou hij dan zien wat het beste is voor de mensenkinderen?

LEZEN

Prediker 2

ZINGEN

Psalm 84:1,6

Psalm 81:12

Psalm 90:6, 9

Psalm 104:8, 17

Weerklink 515:1, 3

Is het dan niet goed voor de mens dat hij eet en drinkt
en zichzelf in zijn zwoegen het goede laat genieten?
Ook dit heb ik gezien: het komt uit de hand van God.

Prediker 2:24



Salomo vlucht in wijn en beneveling. Dát is genieten. Tallozen denken dat vandaag nog altijd. Even de rauwe werkelijkheid wat minder somber zien. Even alle omstandigheden laten vervagen. Je tegoed doen en genieten. Je verkwikken en te veel drinken misschien. Je wordt er zomaar vrolijk van.

Salomo probeert het: wijn drinken. En hij ontdekt: het is even een kick, maar daarna komt de kater. Als je je roes hebt uitgeslapen, is het weer even rusteloos als daarvoor.

Je schiet er ook niet veel mee op. Het lachen is leeg en dwaas en met de blijdschap na het drinken van wijn kom je niet ver. 'Wat brengt die tweegg?' (Pred. 2:2).

Salomo kent trouwens wel zijn grens. Zijn hart, zijn verstand behield de leiding. Hij laat zich niet gaan en drinkt met mate. Met als uiteindelijke conclusie: het is dwaasheid. Het echte genieten vind je niet door te vluchten in wijn.

WERK

Salomo kijkt opnieuw naar zijn eigen leven. De koning spreekt: Ik heb voor mijzelf grootse dingen tot stand gebracht (Pred. 2:4 e.v.). Ik bouwde huizen, ik plantte wijngaarden, tuinen en bomen. Ik had slaven, slavinnen, vee. Te veel om op te noemen. Ineens heeft hij wel wat weg van koning Nebukadnezar: 'Dit is het grote Babel dat ik gebouwd heb' (Dan. 4:30).

Het is veelzeggend dat de beschrijving van de tuinen van Salomo in Prediker 2 heel veel lijkt op de woorden die in Genesis 2 geschreven zijn over de schepping. Het is goed en mooi.

Het is echt genieten. Om het in drie woorden te zeggen: genot in overvloed (Pred. 2:8).

Als wij voor de spiegel staan, zien we zomaar ineens Salomo. Wat kunnen we er druk mee zijn: het bouwen van eigen paleis

en paradijs. We hadden het verloren, maar willen het weer terug. We willen de hemel op aarde.

Als ik om me heen kijk, zie ik de moderne Salomo's werken. We zetten alles op alles om zo groot mogelijk te worden. We kijken naar ons bezit en denken: dát heb ik goed voor elkaar. Echt genieten! Je eigen paradijs, hoe klein ook: genot in overvloed. Je geeft er alles voor.

Tegelijkertijd komt het Salomo niet aanwaaien. Het was zwoegen en zweten. Dat komt ergens vandaan en heeft alles te maken met Genesis 3: Adam, omdat je niet naar God geluisterd hebt, zal er nog wel genoeg te eten zijn. Maar je zult moeten zwoegen. En het zal je inspanning kosten om te kunnen eten en om iets te bereiken. Desondanks is Salomo blij. Zijn hart werd verblijd vanwege al zijn zwoegen (Pred. 2:10).

Toch is het einde van het lied het oude refrein: Zie, alles was vluchtig en najagen van wind. Daarin was geen voordeel onder de zon (Pred. 2:11).

Het is vluchtig. Het is alsof je op het strand staat. Net als vroeger. Bij je mooi gebouwde zandkasteel. Hoge muren en een brede gracht. Ineens is daar de zee. Het water komt en spoelt alles weg. Alles wat zo groots was, is kleiner dan ooit. Weggespoeld, vluchtig en tijdelijk. Mijn levenswerk is leeg.

WIJSHEID

We leren het van Salomo: echt genieten bereik je niet door wijn en werk. Salomo zoekt verder: kan ik door het pad van wijsheid te volgen uiteindelijk echt genieten? In elk geval heeft wijsheid de voorkeur boven dwaasheid en een wijze heeft ogen in zijn hoofd. Hij kijkt kritisch om zich heen, maar een dwaas loopt in het donker en ziet niets (Pred. 2:13). Laat staan dat een dwaas iets dóórzielt.

En toch: of je nu wijs bent of dwaas, het maakt uiteindelijk geen verschil. Wie je ook bent, er is één lot dat je treft: je moet sterven (Pred. 2:15-16). De dood schakelt iedereen gelijk.

In zijn zoeken naar echt genieten, wordt het er niet vrolijker op voor Salomo. Of het nu gaat om wijn, werk of wijsheid: alles is dwaasheid. Het hoge woord moet eruit: Ik haatte het leven. Ik haatte ook al mijn zwoegen (Pred. 2:17-18).

Hoe heftig is dat. Je haat het leven en het werk.

Lamgeslagen wanhoopt Salomo. Wie komt er na mij? Waar werk ik voor? Wie neemt het over als ik er niet meer ben? Ik weet niet of degene die na mij komt, wijs of dwaas is (Pred. 2:19). Salomo vindt het lastig. Wat heeft mijn zwoegen en zweten dan nog voor zin? Het is vluchtig en een groot kwaad (Pred. 2:21).

Het is de zinloosheid ten top. Alle dagen zijn vol verdriet. En zelfs 's nachts houdt het je bezig. Overdag ben je druk en 's nachts lig je te draaien in je bed. Alsof het voor vandaag geschreven is. Je herkent het zomaar.

VALT ER NOG TE GENIETEN?

Wat een deprimerend bijbelboek lijkt Prediker te zijn. Twee hoofdstukken lang kommer en kwel. Je vraagt je echt af of er nog wat te genieten valt. Of je überhaupt nog mág genieten. Als je uiteindelijk onder ogen ziet dat alles leeg en zinloos is, mag je dan nog wel genieten van het leven? Of moet je vooral de weg inslaan van hoofd naar beneden, je blik op je schoenen en langzaam verder strompelen? Is dát dan wat God wil? Is het echte genieten dan pas voor later? Wacht het echte genieten pas in de hemelse heerlijkheid?

Mag ik nog wel echt genieten? Dát is de vraag die Salomo uiteindelijk openlegt in Prediker 2:24: 'Is het dan niet goed voor de mens dat hij eet en drinkt en zichzelf in zijn zwoegen het goede laat genieten?'

GENADIG GESCHENK VAN GOD

Is het dan niet goed voor de mens dat hij eet en drinkt en het goede geniet? Het antwoord laat zich raden. Met alles wat we al hoorden en nog naklinkt in ons hoofd. Echt genieten? Nee! Des te verrassender is het antwoord van Salomo: Jawel, het mag! Maar wees op één ding bedacht: het komt uit de hand van God. Leef daar niet overheen en lees er niet overheen. Het leven is niet alleen kommer en kwel. Het is niet alleen kwelling en teleurstelling. Geniet, eet en drink. En bedenk dat God het is Die te genieten geeft.

Heel hoofdstuk 2 hoorde ik nog niet over God. Inderdaad, zonder Hem is alles werkelijk vluchtig, ijdel en zo plat als het maar zijn kan. Maar mét God is het anders. Hoe geeft God dan te genieten? Nee, niet door de grootheidswaanzin van mensen heen. Niet door de beneveling van wijn. Niet door alles wat wij zouden bedenken. Niet door ons gejaag en ons gedoe.

God geeft te genieten in het kleine en het gewone. Eten en drinken. Dat is genieten. Die ene kop koffie op een frisse zaterdagochtend. Het kleine genieten, dát is groot.

Des te meer omdat je beseft dat je het ontvangt uit de hand van God. Dáár ligt een sleutel voor het verstaan van Prediker 2: geniet van dat wat God je geeft, ook al is je huis geen paleis en je tuin geen paradijs.

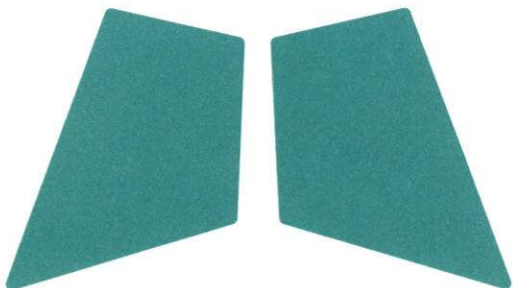
Leven van wat Vader geeft. Dát is pas echt genieten. Het is één van de grote lessen die we leren uit Prediker: geniet van het leven als een geschenk van God. Bij Hem vind je alles wat je nodig hebt. Je vindt het niet in een wereld van het nooit genoeg en van zandkastelen die uiteindelijk omver gaan.

Wat God geeft? Een paleis? Een paradijs? Ik lees iets anders: wijsheid, kennis en blijdschap (Pred. 2:26). Daar is niets materiëls bij. Het zijn wijsheid, kennis en blijdschap die uiteindelijk allemaal vervuld worden in de komst van Jezus Christus. De Vader geeft Hem uit handen.

Wie aan Hem voorbij leeft, krijgt óók het één en ander toebedeeld. De zondaar geeft God de bezigheid om te verzamelen (Pred. 2:26). Altijd maar schrapen. Halen, hebben en houden. Zonder God.

Intussen komt de Zoon dichtbij. God geeft Hem uit handen. Jezus ontvangt zondaars en eet met hen. En dáár is het echt genieten: aan tafel met Hem. Ineens lijkt het wel avondmaal: Neem en eet, gedenk en geloof dat Ik Mezelf voor u gaf, tot volkomen verzoening van al uw zonden.

Zo zorgt God voor Zijn kinderen. Mensen blijven kinderen. Daar staan ze bij de resten van hun weggespoelde zandkasteel. 'Kom je drinken?' vraagt Vader. Ik heb water voor je. Levend water. Ik ben je levensbron. Wees niet bang, want Ik zal voor je zorgen. Wie op de hoge God vertrouwt, heeft zeker op geen zand gebouwd.



Vragen

1. In Prediker 2:3 lezen we over het verkwikken van ons lichaam met wijn.
 - a. Wat roepen deze woorden bij je op?
 - b. In de Bijbel lezen we vaker over wijn. Denk bijvoorbeeld aan Spreuken 23:29-34 en Efeze 5:18. Wat hebben deze woorden ons te zeggen?
2. We leggen de woorden uit Psalm 90:10-12 naast Prediker 2.
 - a. Op welke manier vult Psalm 90 Prediker 2 aan en hoe valt Mozes Salomo bij?
 - b. Is Psalm 90 niet veel te negatief getoonzet? Welke plaats nemen moeite en verdriet in jouw leven in?
3. Salomo is op zoek naar zin, naar echt genieten.
 - a. Wat vind jij écht belangrijk in jouw leven?
 - b. Als je naar je eigen leven kijkt, moet er dan iets veranderen? Wat dan?
4. We ontvangen het goede uit de hand van God (Pred. 2:24).
 - a. Hoe zie jij de (kleine) dingen die je ontvangt?
 - b. Als we ze zien zoals Salomo in Prediker 2, wat betekent dat dan voor onze relatie met God?
5. Salomo zoekt naar de zin van alle dingen, naar houvast. Antwoord 1 van de Heidelbergse Catechismus leert ons wat écht houvast geeft.
 - a. Wat zegt het je dat hier niet alleen de ziel maar ook het lichaam genoemd wordt?
 - b. Welke woorden uit antwoord 1 bemoedigen je voor vandaag en morgen? Geef ze een plek in je hart.

EXTRA VERWERKINGSVORM BIJ DE BIJBELSTUDIE

TEKST
MARJA KOREVAAR



Marja Korevaar is werkzaam in Pastoraal Diaconaal Centrum De Herberg en is graag creatief bezig.



Jouw verhaal

Wat verzamel je?

Waar besteed je tijd aan?

Waar geniet je van?

Welke klus in huis stel je het liefst uit?

Doe:

Maak een collage op een A4-tje waarin bovenstaande vragen en andere opmerkingen naar aanleiding van het lezen van Prediker 2:1-11 een plek krijgen.

Zijn verhaal

Salomo zag wat er 'onder de zon' was. Hij concludeerde dat werk vermoeiend en een najagen van de wind is. Wanneer we een kijkje nemen 'boven de zon', leren we over Gods kijk op werk. Werk was altijd een deel

van Gods plan. De zonde zorgt voor zweet en smart tijdens het werk. Werk dat gedaan wordt tot eer van God geeft ultieme voldoening en vervulling. We mogen de 'boven de zon'-aanpak toepassen op ons werk. Vreugde, niet als schepping van ons mensen, maar als een geschenk van God.

Lees:

Prediker 2:17-25

Lucas 12:22-34

Deel-tijd:

Het is toch veel aardiger om bloemen te krijgen dan om ze voor jezelf te kopen? Hoe maak jij het voor jezelf aangenaam? Als het mogelijk is, laat de ander hierin delen. Denk hierbij aan de verwerking in de verschillende collages.

